

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n. cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00 Telephone: St. John 1455.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

Засоби для робочого люду — виходить два рази на тиждень: В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Стіваришине “Українських Робітничих Вістей”.

Переплата на рік \$4.00

UKRAINIAN LABOR NEWS

cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

НАХАБСТВО ЧОРНОЇ СОТНІ.

Чорносотенний “Український Голос” 14 червня с. р. містить передовицю п. н. “Голод на Україні”, яку кінчить заявою, що треба помагати голодуючим на Україні.

Не читавши згаданої статті, читач може подумати, що й справді сталося щось нечуване з чорносотенцями від “Укр. Голосу” і вони готові помагати голодуючим селянам і робітникам на Україні. Ліпше бодай пізнав, як ніколи, може подумати собі читач.

Та кожний, хто знає, що се за люди гуртують ся коло “Українського Голосу” і як вони відносили ся цілий час до справи помічі голодуючим в Східній Україні і на Радянській Україні, той пробачить, що писанина “Українського Голосу” про потребу несея помічі голодуючим на Україні, се лише спроба зібрати від легковірних людей грошей на зовсім іншій цілі.

Бо подивім ся лише, як представляється ця ціла справа. Минулого року Приволжжя і південну Україну навістила посуха. В Приволжжю вона була дуже сильна і обняла велику частку краю. В порівняннї з Приволжжем, посуха в південній Україні була невеликою і обняла значно меншу частку краю. В являючому сего року в Приволжжю почав ся вже вчасною осінню минушого року, а в південній Україні аж під весну сего року. І ті страхотні голоди, які пережила південна Україна в минулих двох-трьох весняних місяцях і правдоподібно переживає ще й тепер, — Приволжжю пережило ще минулої осені і на початку зими.

Заявляючи ж сказаного так, що перше виникнула потреба нести помічі голодуючим в Приволжжю, чим голодуючим в південній Україні.

Рокуємо ся, говоримо тут про тих людей, котрі помагали і помагати голодуючим, а не про чорну сотню, яка лише старалась ся і старість ся шикдити справі помічі голодуючим.

І ось українські робітники в Канаді згуртовані при Стіваришинені Українській Робітничій Дім, бачучи певну потребу несея помічі голодуючим в Приволжжю, створили разом з робітниками інших національностей комітет для несея помічі голодуючим в Приволжжю і почали в сїм напрямі роботу. Се почали вони робити тому, бо дійсно хотіли помагати голодуючим в Приволжжю, о скільки на се дозволяли їх сили.

А що тоді засів на се “Український Голос”, хоч його ніхто не кликав до помічі і ніякої помічі від него не сподівався? Чи може він бодяв мовчав і не старав ся шикдити роботі українських робітників в користь голодуючих? Ні, як на дійсного чорносотенця і хуліганя пристає, він виступив проти несея українськими робітниками помічі голодуючим в Приволжжю. І виступив він проти сеї помічі в найбрудніший і найбрудніший спосіб, на який може спроможна ся лише крайно ахудобила людина.

Се було ще в в вересні минушого року. Та час минав, українські робітники в Канаді що змови те зробили для несея помічі голодуючим в Приволжжю (кілько саме зробили, не місце якраз тут говорити) і нарешті почали приходити вісті і про голод в південній Україні. Було се вже в місяць лютий і марти с. р. І от ті самі українські робітники, що помагали перше голодуючим в Приволжжю, почали також складати жертви і на помічі голодуючим на Радянській Україні.

І якже ж відісе ся до сего “Український Голос”? Чи думаєте — мовчав? Чи коли не помагав, то бодяв не шикдити? Ні, зовсім не те. Він і тут показав свою подлу, чорну душу і хотів зараз на самому початку шикдити справі помічі голодуючим на Радянській Україні.

Рокуємо ся, що його обаче ганкав як проти несея помічі голодуючим в Приволжжю, так і проти несея помічі голодуючим на Радянській Україні — фільо на вітер. На його подлі клевети і очернювання ніхто не звертав уваги і вони справі помічі голодуючим не шкодили.

Коли в Вінніпегу зійшов сформований Комітет Помічі Голодуючим на Радянській Україні і українські робітники і фермери в Канаді почали складати гроші на помічі голодуючим на Радянській Україні, тоді “Укр. Голос” з 29. марта с. р. писав: “Українські комуністи в Канаді прийшли до того, що намагають ся давати помічі не тільки для голодних Москві над Волгою, але й для голодних Українців на Україні.”

Українські комуністи в Канаді досі збирали помічі тільки для голодних над Волгою, а тепер як для українського робітника в Канаді зайшов передовик, вони посунули свою щедрість так далеко, що дозволяють вже дещо й для голодних над Дніпром дати.

Тільки, чи може що для України дати той український робітник, який вже випорожнив свої кишені для Москві? “Український Голос” це в осені звертав на те увагу, що голод се не тільки над Волгою, але й над Дніпром, однак товариші-комуністи за се сердили ся.

Тепер вже й товариші-комуністи довідали ся, що на Україні голод. Видав річ, що вісті з України доходить до товаришів-комуністів в Канаді фрейтом.

На Україні голод. Страшний голод. Як кажуть донеєня, то чотири мільйони людей на Україні є засуджені на голодову смерть.

А найстрашніше лютує голод в Одесі і околиці Одеси. В тім самім числі і в тім самім пашквілі “Укр. Голос” наводить дальше дурну новину кореспондента державницької “Свободи” з Берліна, того самого “кореспондента”, що знайшов був діаманти в зубах і кишках одного “большевицького агента”, і викликав з дурною телекою радістю: “Ось і маєте причину голоду на Україні!”

Комуністичні комісарі — є причиною голоду! Навесні ми поновили цитат з “Укр. Голосу” на те, щоби показати, що “Укр. Голос” не має на думці ніякої помічі для голодуючих на Україні, коли каже, що треба складати жертви на помічі голодуючим на руки різної йому братії.

Більше як два і пів місяця тому назад, при кінці місяця марта, “Укр. Голос” писав, що “для українського робітника в Канаді зайшов передовик” і питає, чи може що для України дати той український робітник, який вже випорожнив свої кишені для Москві?”

Більше як два і пів місяця тому назад “Укр. Голос” хваляв ся, що він “це в осені звертав на те увагу, що голод є не тільки над Волгою, але й над Дніпром.”

Більше як два і пів місяця тому назад “Укр. Голос” схиляв ся по ілюстично, що “вісті з України доходить до товаришів комуністів в Канаді фрейтом.”

Більше як два і пів місяця тому назад “Укр. Голос” писав, що на Україні є страшний голод, що чотири мільйони людей є там засуджені на голодову смерть, що найстрашніше лютує голод в Одесі і околиці Одеси.

Чому ж “Український Голос”, коли він був такий мудрий два і пів місяця тому назад, коли він знав вже тоді, а навіть ще й в осені, що на Україні є страшний голод, — чому, пшотомо, не почав тоді “Український Голос” збирати помічі для голодуючих на Україні, коли йому о помічі для голодуючих дошло? Чому він ніби хоче се робити аж тепер, в два і пів місяця пізніше, коли вже є друга половина червня?

То два і пів місяця тому назад було за літо збирати помічі голодуючим на Україні, а тепер не є вже за пізно? Ні, панове чорносотенці, тут щось не теє. До нас, виконуйте, доходить вісті з України навіть не фрейтом, але привозять вам їх банками.

Очевидна річ, що добре діло робити ніколи не пізно. Не пізно є і помагати тепер голодуючим на Україні навіть тим, що дотепер ще нічим не помагали. Але се можуть робити лише люди, що з якихось причин до сего часу не помагали голодуючим. Однак ахудоблі чорносотенці, що цілий час в найбрудніший спосіб виступали проти помічі голодуючим як в Приволжжю, так і на Україні, такі нічмі люди не можуть мати щирих намірів помагати голодуючим на Україні.

Факт той, що “Укр. Голос” цілий час в найбрудніший спосіб виступав проти помічі голодуючим на Україні і два і пів місяця тому назад клич з українських робітників, що вони почали за літо збирати помічі для голодуючих на Україні, а ним і в два і пів місяця пізніше, в другій половині червня, самі говорять про помічі голодуючим через його руки, — факт той свідчить, що “Укр. Голос” абсолютно не розходиться ся о помічі голодуючим на Україні, а лише о зібранні грошей, які, коли би не були розтрачені в Канаді, пішли би на помічі українській контрреволюції в Європі, а ніколи на помічі голодуючим на Україні.

ХОЧУТЬ ПОМАГАТИ, ЧИ НАТЯГНУТИ ЛЮДИЙ.

“Український Голос”, який цілий час виступав в найбільшій спосіб проти несея помічі голодуючим в Приволжжю і на Україні і який більше як два і пів місяця тому назад “доказував”, що українські робітники в Канаді за літо почали збирати помічі для голодуючих на Україні, — заговорив нараз, що і він хоче збирати помічі для тих самих голодуючих.

Така писанина чорносотенців з “Укр. Голосу” свідчить лише, що їм заклали “зелені”, до яких вони експерти збирати, але не послали туди, на що вони призначені. Інакше писанина “Укр. Голосу” пояснити не можна.

“Укр. Голос” з минулої середі послугуєт ся в своїй статі “Голод на Україні” матеріалами, які він отримав від генерального делегата Українського Червоного Хреста в Західній Європі.

Коли “Укр. Голос” отримав від д-ра Холодного цитовані ним матеріали, то він отримав і ті матеріали, які д-р Холодний розслав до редакції українських газет давніше. Однак ми ніколи не знаходили нічого з тих матеріалів в “Укр. Голосі”, хоч всі вони були цитовані в “Українських Робітничих Вістях”, “Українських Щоденних Вістях” і “Народній Волі”. Значить “Укр. Голос” свідомо не містив тих матеріалів про голод на Україні на своїх сторінках, щоби не спричиняти ся до помічі голодуючим на Україні. Він лише вимушував всякі, несотворені річі і подлі брехні, щоби пошкодити справі помічі голодуючим.

Так що промовчуване в газеті матеріалів д-ра Холодного про голод на Україні і раптове їх поміненє в посліднім числі “Укр. Голосу” — свідчить про нечесті заміри “Укр. Голосу” з підозрюванем справи помічі голодуючим.

З матеріалів д-ра Холодного “Укр. Голос” містить уривки а докладу Нансенового представника на Україні капітана Квіслінга. В однім місці знаходиться ся там таке реченє: “Земля (на Запорозжжю) є скелена на чорно і оголена з дерев та рощин”. І той сам “Укр. Голос” потрафить в іншій місці кричати: “Комуністичні комісарі є причиною голоду на Україні!” Чи можна отже платвати собі більше в лице, як се робить “Укр. Голос”.

При кінці своєї статі “Укр. Голос” з минулої середі пише: “Не в тім річ, чому є голод на Україні, а в тім, що він є і що він голоду гинуть наші брати. Їм треба помічі!” Так, так, а не інакше!

І люди по своїм силам помагають тим голодуючим на Україні, а чорна сотня з “Укр. Голосу” тільки шукає і шукає спосібів, як би пошкодити справі помічі голодуючим.

А кінчить свою статю “Укр. Голос” з минулої середі так: “Кому ходить о те, аби помічі дійшла на призначене місце, а не обернула ся на большевицьку пропаганду, то посилайте жертви на руки Українського Червоного Хреста в Канаді... а Червоний Хрест буде обовязаний (!) заняти ся тим, щоби надіслані гроші не дістали ся в руки большевицьких комісарів, тільки пішли на рятуюч голодуючих”.

Повнісний цитат показує всю підлість чорносотенців з “Укр. Голосу”. “Укр. Голос” стріляє за плота; “кому ходить о те, аби помічі дійшла на призначене місце, а не обернула ся на большевицьку пропаганду”... Сім хоче “Укр. Голос” пошкодити збірці К.П.Г. на Р.У. в Вінніпегу, бо покликав сей комітет єдиним, що збирає в Канаді жертви і посилає їх на помічі голодуючим на Україні. Тільки біда в тім, що скавувлія “Укр. Голосу” ніхто не слухав і не послухав.

Що ж до самого відання такого подлого підозріння на чеську роботу, то скажемо чорносотенцям з “Укр. Голосу” на отсім місці слідує:

Кожний судить другого фісця себе. Панки з “Укр. Голосу” навчені збирати “Повенні фонди” на потерпілих від війни в Східній Галичині і потім ті гроші подіти не знали де, і вони думають, що всі так роблять. Та не всі є такими. Кожний цент, зібраний К.П.Г. на Р.У. в Вінніпегу, за винятком незначних найкочеснішій видатків, іде на помічі голодуючим на Радянській Україні. Се можуть потвердити банкові посвідки, не говорячи вже про посвідки від того, що отримув гроші.

Натомість ніхто не може дати найменшої гарантії, що гроші зібрані панками від “Укр. Голосу” пішли би на помічі голодуючим на Україні.

Вони опинили би ся в кишенях тих, що їх зібрани би, або пішли би на піддержуване збанкрутованої чорної сотні в Європі.

ПОСВІДКА ОТРИМАННЯ ВІД К.П.Г. НА Р.У. В ВІННІПЕГУ ТРЕТОЇ І ЧЕТВЕРТОЇ ТИСЯЧІ ДОЛЯРІВ НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ НА РАД. УКРАЇНІ.

Комітет Помічі Голодуючим на Радянській Україні в Вінніпегу отримав від тов. М. Левицького, Уповаженого Представника У.С.Р.Р. в Чехословаччині і голови Закордонного Бюро Помічі Голодуючим в Празі, слідуєчі два листи:

ПОВНОВАЖЕНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РАДЯНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ. ЗАКОРД. БЮРО ДОПОМ. ГОЛОДУЮЧИМ.

Комітетові Помічі Голодуючим на Україні у Вінніпегу. Шановні Товариші!

Листа Вашого з дня 24-го квітня 1922-го року і дрефт на суму 1.000 (одну тисячу) американських доларів отримав, з попередніми разом три тисячі доларів.

Про Вашу збірку і організацію помічі голодним я повідомив Радянську Україну. Робітники і селяни Радянської України передають всім тим, які жертвували, щиро братерську подяку, — подяку від тих, які колись кормили цілу Європу, а нині самі потребують помічі.

Ще раз дякую і від Закордонного Бюро Допомоги і остаюсь з пролетарським привітвом М. Левицький.

ПОВНОВАЖЕНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РАДЯНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ. ЗАКОРД. БЮРО ДОПОМ. ГОЛОДУЮЧИМ.

Комітетові Помічі Голодуючим на Рад. Україні у Вінніпегу. Шановні Товариші!

Листа Вашого з дня 26 квітня 1922-го року і дрефт на суму одну тисячу (1.000) американських доларів отримав, з попередніми разом чотири тисячі доларів.

Прошу Вас повідомити мене, чи отрималисте анимки з голодуючих губерній Радянської України та і ті матеріали, котрі я Вам вислав. Я постараюсь вислати Вам всю інформацію торкаючу ся голоду і боротьби з ним на Радянській Україні.

Щиро дякую за прислану суму, прошу передати також подяку всім, які жертвували. Остаюсь з пролетарським привітвом М. Левицький.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

Полуднево-африканські капіталісти, переконавшись з доведень підчас майнерського страйку в Африці, що аеропляни можна легко поборовають свого класового противника, рішили використати їх і для поборовання расового противника.

Телеграма з Кейптауна доносить про успіх аероплянів в боротьбі з повстанцями Готенотів, Абрагам Моріс, хоробрий бив ся проти Німців підчас європейської війни на користь Союзу Полудневої Африки.

Як видно то африканське правительство добре відплачуєт ся своїм героям... Зрештою се “дикуни”-Готеноти. Африканським капіталістам вони тільки тоді були потрібні, коли ті воювали з німцями.

Жаль тільки, що телеграма не подає, чому “дикуни”-Готеноти, які між иншим розуміли потребу битись з Німцями за “незалежність своєї держави”, нині повстали проти сеї самої держави.

Німецькі власники вугільних шахт жалують ся на великий довіз англійського вугля до Німеччини, яке там продаєт ся дешевше, як горішнішесльський вугіль. З огляду на те, що англійський вугіль дешевший, німецькі власники зетаниць та газовець почали замовляти в Англії вугіль, забувши навіть свою “патріотичну ненависть” до Англіїців.

Зате лідери англійської Партії Праці можуть радіти, що своєю зрадничою роботою проваляли страйк англійських гірників, завдяки якому англійські капіталісти зможуть тепер конкурувати з німцями навіть в самій Німеччині.

Що ж будуть тепер робити німецькі власники копалень? Вони найдуть собі вихід тим, що зиркять плативо німцями гірникам.

Так виглядає міжнародна робітничя “солідарність” провідників ІІ. Інтернаціоналу.

Зде, подумав собі редакційний комітет “Укр. Голосу”. “Незалежність” бути добре, а

де вибирати “незалежного” посла — діло, виходить, дряне. Треба устроїти так, щоби “незалежні” вибирали “залежного”.

Але кого? Консервати, здаєт ся, будуть пускати фаворити, ліберали — також, коли робітників, хоч би й вишчили — не втергуєш. Чужо, що фермери тепер горює. Та лихо його матері, в місті Вінніпегу нема фермерів! Если нема, то треба зробити. І зробити... Не фермерів, але “прогресивну партію”, яка — ажже — буде в парламенті свідлати а фермерами.

Отже, Українці! Голосуйте на “свого кандидата з прогресивної партії”.

Якже імя того “свого кандидата”?

Гм... бачите справа така, що партія це не сформована і кандидата ще не вибрано, бо не знали, хто до той партії уведе...

Перепрошаю: сформована, сформована. От, бачите, яку дурницю був би пильнує... Куди тоби, Мусячку, до політики...

Тож, перепрошаю це раз... Партія вже сформована, це й яка партія!! Ще навіть нічим не скомпромітована... Тому вона і кандидатів своїх ще не поклала... Бо як тільки покладає, то так відразу й скомпромітує себе.

Я ж кажу, так таки відразу і скомпромітує... бо не місце красить чоловіка, а чоловік — місце. А “незалежність” від “Укр. Голосу” обовали вже зі своїм “непокладеним” кандидатом всі кути у північній Вінніпегу і не можуть знайти такого місця, яке його прикрасило-б.

А в те, що їхній кандидат зможе прикрасити своєю парсуною місце, рони й самі не вірять. Скомпромітує... Ось тільки покладаєт, то так як пшти даєт, — скомпромітує, не дивлячись на те, що партія це “не скомпромітована”.

Ех, і що ті комуністи варта? Нічого не варта... Тому то “Укр. Голос” і присвячує їм більшу половину своїх імпальт, а його редактор кличе собі до помічі проти комуністів аж Олександра Македонського. Він і в посліднім числі “Укр. Голосу” був би “не агадував” про них, але... нещастє в тім, що комуністи поставили на-кандидата “чоловіка українського походження” в М. Поповича.

Ох, оті мені комуністи! Не дте ти від них се скванувати. Знаєте чому вони поставили на кандидата “чоловіка українського походження”? Тому, щоби використати на свою сторону все “українське походженє” в Вінніпегу.

Однак, жаль єв боже. В осені на їх кандидата хоч Жиди голосували, а тепер редактор “Укр. Голосу” забрав всіх Жидів від комуністів і віддав Київнов за понох табаків.

Пропали комуністи! Лишилось тільки “українське походженє”.

Однак само тільки “українське походженє” М. Поповича не дав редакторови “Укр. Голосу” і його “нескомпромітованої партії” спокійно спати.

Покінчили справи “політичні”, звів ся редактор “Укр. Голосу” “раздєлять” справи “моральні”.

Ну й “раздєляв”! Хоч бери мотузку і... під лід головою. Бо если ти “національно свідомий”, то після заклєчени редактора “Укр. Голосу”, для тебе одної смерти мало.

Гине людетю! Перше всего від “морального розкладу” гине польська нація; за нею — московська; за московською — большевицька, а Херсонської губернії, а нарешті і Українська...

Нехай вже всі інші виспе перечислені наїд гинуть, а хоч-те жаль, бо мають чого. А от українська? Через Яковла, Твердохліба і... якогось там “Нового Віхтя” в Празі. Аж страшно робить ся, коли іза таких, перепрошаю, словочів, пропадає “українське походженє” редактора “Укр. Голосу”. Коли-б хоч “незалежність” лишила ся. Муся!